

Beszámoló a *Népmese és a karácsony jelenléte életünkben* című II. témanapról

Kirándulás Budapestre a Petőfi Irodalmi Múzeumba és az Országos Széchényi Könyvtárba

2014.10.09.Csütörtök

A témanap, azaz a budapesti kirándulás résztvevői a Gárdonyi Géza felolvasó versenyen indult diákokból és a könyvtárhasználati szakkör diákjaiból kerültek ki. A pályázat lehetővé tette számunkra, hogy tömegközlekedési eszközök igénybevétele nélkül, külön busz bérlésével utazhattunk a fővárosba. A busz a Katona József Színház előtti parkolóból indult a 36 diákkal és három kísérővel. A gyerekek $\frac{1}{4}$ 8 és $\frac{1}{2}$ 8 között gyülekeztek az általános iskola könyvtára előtt és közösen vonultak az iskolától a buszig. A kényelmes, komfortos busz, a kedves sofőr zavartalan utazást biztosított oda-, és hazafelé egyaránt. Autópályán zavartalanul és aránylag gyorsan beértünk $\frac{1}{4}$ 10-re a Kálvin térhez. Ott egy helyi buszmegállóban tudott megállni buszunk, így a gyors leszállást követően gyalog indultunk tovább a Petőfi Irodalmi Múzeumig. A múzeum előtt megálltunk megnézni az érdekes szökőkutat, amely egy könyvet formáz és a vízszög áramlásával sikerült elérni, hogy olyan hatása van, mintha valaki lapozná a könyvet. A rövid fotózást követően indultunk a múzeumba, ahol hamar szembesültünk azzal, hogy érkezésünk koraira sikeredett, a múzeum csak 10 órakor nyit. A gyerekek a kertben gyorsan „tárbort vertek”, előkerült az otthonról hozott reggeli, így még bőven maradt időnk ügyes-bajos dolgainkat elintézni. A múzeum nyitáskor már jött is csoportvezetőnk, aki csapatunkat kettéosztotta a nagy légszámra való tekintettel. A ruhatárba elhelyeztük kabátjainkat és csomagjainkat, utána az első csoport Félixné Oravecz Márta igazgatóhelyetttel felment a Petőfi interaktív kiállítást megnézni, Szabó Katalinnal mi meg a nagyobb létszámú csoporttal lent maradtunk a 12 pont nyomtatását kipróbálni. Szinte $\frac{3}{4}$ órát igénybe vett, mire az összes gyerek kipróbálta és elkészítette saját nyomtatását. Nagyon érdekes volt mindenki számára, hogy egy igazi, eredeti Landerer-Heckenast nyomdagéppel nyomtatható. Nagyon kedves és készséges volt a nyomdász, minden gyerekeknek segített a nehéz emelőkarok mozgatásában. A nyomatok elkészítése után egy kis nyomdatörténeti bemutatót is láthattunk egy tablet segítségével. Mivel a másik csoport még nem végzett a kiállítással, maradt időnk, hogy a kisasztalokra kitett kirakókból, korabeli 1848-as Petőfit, Nemzeti Múzeumot ábrázoló képeket kirakjuk. Volt, aki körbenézett a múzeumi boltban, hogy a hosszú várakozást elüsse. Végül mi is felmehettünk és a két csoport cserélt egymással, mi kezdtük el bejárni a Petőfi kiállítás termet.

Nem hiába volt 2011-ben az év kiállítása ez a tárlat, minket felnőtteket is lenyűgözött az ügyes ötletekkel, sok személyes tárgyjal berendezett termek. Az első teremben a gyerekeknek mindjárt meg kellett válaszolniuk, hogy milyen szavak jutnak eszükbe Petőfi Sándorról? Jópofa dolog volt a kiállítás készítőitől, hogy ezt egy rejtett helyen már előre feljegyezték. A mi diákjainknak is sikerült többségében azokat a szavakat mondaniuk, amelyeket már előtte csokorba szedtek. A fiatal csoportvezető nagyon ügyesen mozgatta és foglalkoztatta a gyerekeket. Annak ellenére, hogy vegyes korcsoportból tevődött össze csapatunk, mind az 5. osztályosnak, mind a 8. osztályos diáknak izgalmas volt amit hallott, és végig lekötötte a figyelmét. Olyan kérdésekre kellett válaszolniuk a gyerekeknek, akik a második terem szőnyegén, három-négy-öt fős csoportokba szétszedve kuporogtak, hogy: Hány nyelvre fordították le műveit?, Hány testvére volt Petőfi Sándornak?, Hány iskolában járt élete során?, Hány éves volt, amikor megváltoztatta a nevét Petrovicsról, Petőfire?, Hányszor szerepel a rabok szó versében?, Hány nappal előtte írta meg a Nemzeti dalt, mielőtt felolvasta volna?, Hány gyermeke született? Míg az első terem a diákeveket taglalta, a második már a fiatal felnőtt költő életét, míg a harmadik a házas, családos életét és végül az utolsó a szabadságharcosét. Ügyeses megalkotott tárlat, hiszen a gyerekek korabeli kalapokat próbálhattak, őrbódéba állhattak és számos keresésre volt lehetőségük a tárlókba rejtett monitorokon keresztül. Megelevenedtek a kor híres résztvevői, de láthattuk Petőfi személyes tárgyait, pipáit, sapkáit, könyveit is. Szinte delet harangoztak, mikor számunkra is befejeződött a tárlatvezetés. A csoportot sikerült hamar összeterelni és rövid szuvenir vásárlást követően, a buszmegálló felé vehettük az irányt. A gyors felszállást követően, rövid belvárosi buszozás következett. A déli ebédszünetet a felújított Kossuth téren terveztük eltölteni. Szerencsére sikerült a közelben parkolóhelyet találnunk és kis úti csomagjainkkal felpakolva a tér padjai felé vettük az irányt. Napocska is megkönyörült rajtunk, mert a zord reggelt követően, a déli órákra szépen kissütött, így nagyon hangulatosan, idilli környezetben fogyaszthattuk el elemózsiánkat. A fesztelen, kötetlen órát a gyerekek felszabadultan töltötték, és a megtöltött hasuk segített a nap hátralévő részét átvészelni. Ez után a nagyon szép Lánchídon keresztül szeltük át a Dunát és vettük célba a Budai Várat. A vár tövéből indultunk az Országos Széchényi Könyvtár felé, ahova 14 órára vártak bennünket. A könyvtár belső udvarában meglepő kép fogadott bennünket. Mint megtudtuk, a hamarosan készülő filmforgatáshoz változtatták át háborús helyszínné a gyönyörű épületet és az előtte lévő teret. A „lebombázott” bejáraton keresztül jutottunk be az előtérbe.

Gyorsan megérkezett kísérőnk, aki egy földszinti terembe kísért bennünket. Csapatunkat itt is kettéosztották, így a már eredetileg kialakított felosztásban, a kisebb létszámú csoport ment könyvtárat nézni, mi maradtunk, ahol különfoglalkozáson vettünk részt. A könyvtár hírlap és sajtóosztályának munkatársa olyan érdekes dokumentumokat mutatott a gyűjteményünkből, amely a gyerekeket egyaránt lenyűgözte. A régi korok naptárát, kártyáit, képeslapjait, újságjait nézhették és vehették kézbe a diákok. Játék is volt, sőt kreatív műhely, ahol a gyerekek saját meghívó terveiket készíthették el. A csere után, mi is nyakunkba vettünk az épületet, ahol a közel nyolc emeletet megmászva, az olvasótermeken keresztül, a kölcsönző részlegeket át egészen a legfelső emelet teraszán át nézhettünk szét a gyönyörű budai panorámába. A gyerekek kipróbálhatták a könyv kikérést is. Azt is megnézhettük, hogy az egész épületet behálózó csille rendszeren keresztül hogyan jut el a kérés a raktárba és onnan a már keresett könyv az olvasóhoz. A séta során megismerkedhettünk a könyvtár történetével, múltjával, jelenével is. A gyönyörű épület és a fantasztikus környezet ellenére, maga az intézmény elég lepusztult benyomást keltett. Mondhatni méltatlan egy nemzeti könyvtár számára. Örömmel hallottuk, hogy a tervek szerint már nem olyan sokáig marad ez így, hiszen öt éven belül elköltözik a könyvtár, remélhetőleg megfelelő a kor színvonalának és a feladatához jobban kialakított épületbe. A látogatás hosszúra nyúlt, így már csak egy rövid sétára futotta időnkől a várban. Egy közös csoportkép elkészítése után, még gyorsan megnézhettük a Sándor-palota előtti őrjárást és már indultunk is vissza buszunkhoz. A jókedv és a gyerekek elmondása is azt tükrözte, hogy egy nagyon tartalmas és gazdag, sok érdekes dolgot megmutató napot tölthettünk el Budapesten. A nagy forgalom ellenére este hét órára épségben sikerült hazaérkeznünk és kellemesen elfáradva mehettünk haza.

Bán Magdolna